

*de te a téridőből már kiléptél
nagyon kellett Istennek a szemed
nagy szemed kellett Istennek nagyon
hogyan annak lásson akinek te láttál*

*kezded mint egész életedben most is
kopog kopog a Titkok Kapuján
tétován halkán – – – de már odaátról*

*s csak nekem fáj hogy nem fonod tovább
két rész örömből és egy rész tövisből
fáradt homlokomra a koszorút*

*tudat-szívednek lüktetése néha át-
sugárzik még s mint hamvazó finom
ezüst rezgés azt súgja: itt vagyok ne félj!
és fonom még
érezd hogy még fonom!*

